

Agóts Mátyás

összehasonlító elemzés egy kupadöntőről

ezerkilencszázötvenhatban történt
május ötödike volt kora este az

fa cup döntőjét játszották a wembleyben
fa azaz football association
szóval az angol futbalszövetség által kiírt
nagy hagyományokra visszatekintő
több tízezret megmozgató kupa
döntője következett a

manchester city a
birmingham ellen a
kapuban bertie trautmann
volt német hadifogoly
az év játékosa
szemben vele az öt csatár
viharban edzett angol bulldogok

a manchester citynek jól indult a meccs
centerük a kezdés után rögtön kapura tört
egy sarokpassz után merricket áttemelte
gól
és körülbelül hat percig a játék
esemény nélkül békésen csordogált a
hetedik percben viszont murphy a
birmingham peter murphyje kapott
egy tökéletes ívű keresztindítást
ráfutott és kapujából
elindult szintén bertie trautmann

jó kapusnak a mondás szerint szerencséje is van
a mondás téved mert trautmann jó kapus volt mégis
térdével letarolta murphy
bertie elvesztette az eszméletét
mozdulatlanul hevert a zöld fűvön

a szurkolók elnémultak
berohant az orvos kistáskájával
edinburgh hercege pipázott díszpáholyában és
a city edzője tombolt dühében
a csereszabály akkor még nem élt
tíz emberrel kell hát játszani ami
az esélyeket jócskán visszaveti
mi lesz így a kupagyőzelemből
bertie ekkor állt fel a
nyaka ropogott

folytatom
mondta enyhe német akcentussal és
végigvédte ami hátra volt a meccsből
imbolyogva tántorogva de
szakadatlanul
csak egy gólt kapott társai rúgtak még
kettőt és
nyert a city ünnepség díjátadó

másnap még mindig fájt bertie trautmann nyaka
elmegegyek orvoshoz
szólt magához
jó isten uram
magának három csigolyája eltörött
mondta az orvos
trautmann vállat vont felszisszent
nyertünk mondta és
ez a lényeg szerintem

az utolsó hetünkben én bertie trautmannaak képzeltem magam

de csodák nincsenek
vagy csak baromi ritkán
nyakon rúgott a
pillanat te pontosan tudod hogy
melyik és nekem nem sikerült
felállnom bertie trautmannaól
csak egy volt

én vért köhögök az élet sárgászöld műfüvére

la cabaña felett olívzöldek a felhők

„és megtanultunk szeretni téged
mikor évszázados hegyeink mögül
felragyogott bátorságod napja
legyőzvé a halált”

a sakál az igazgató irodájában ült előtte tranzistoros rádió
az argentiná-paraguay mérkőzés összefoglalóját hallgatta
három egyre győztek az argentinok omar corbetta rubén sosa és vladislao
cap góljaival
a sakál ugyan évek óta havannai dialektusban beszélt a spanyolt
argentinához már semmi sem kötötte
de a kubai válogatott az elmúlt néhány évben nem játszhatott hivatalos
meccseket
áldozatokat kell hozni

„mert úgy szeretted te a forradalmat
hogy új meg új küldetésre indulsz
oda hol várva várják szilárd karodtól
a szabadságot mindenek felett”

a sakál napközben jack london prózáját magyarázta

a frissen vasalt egyenruhájú katonáknak akik az előadások szünetében
erős kávét ittak
és a nőkkel cicáztak akik azért érkeztek
hogyan vethessenek egy pillantást a sakálra
a sakálnak egy idő után elege lett belőlük
elbarikádozta irodája ajtaját
egy vékonyka könyvet olvasott vlagyimir iljicsztól
mikor az első nő bemászott az ablakon

„a tavaszi szellőben érkezel
az első napsütések társaid
a kitűzött hősi zászlók
mosolyod fényében ragyognak”

a katonák jó katonák voltak kiérdemelték hogy itt legyenek
végigmeneteltek a mocsarakon
fejük mellett a szúnyogok zúgtak
fejük fölött a vadászgépek motorjai
a lábfejük felpuhult mint a mazamorra
a kubai parasztok puliszkája
de megcsinálták és azt mondták hombre
ez jó mulatság férfimunka volt

„dicső kezed erősen markolja
történelmünknek puskatusát
és a város lakói kikelnek ágyukból
hogyan téged megláthassanak”

a huszadik nap óta a márványkrisztus alatt lőtték agyon a foglyokat
valamelyik teherautóval reflektorok is érkeztek
ráirányítottak kettőt a fészületre hogy mindenki jól lássa

„mi követünk téged az úton
ahogy követtünk akkor régen is
és Fidellel együtt kiáltjuk
isten veled parancsnokunk”